

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ
СУД У БЕОГРАДУ
Кж1 626/24
10.6.2024. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ, у већу састављеном од судије Милимира Лукића, председника већа, судија Маје Илић и Раше Јанковића, чланова већа, уз учешће вишег саветника Мирјане Јанковић Недић, записничара, у кривичном поступку против **окривљеног АА**, због кривичног дела тешка крађа у продуженом трајању из члана 204 став 1 тачка 1 Кривичног Законика (КЗ) у вези члана 61 КЗ, одлучујући о жалби браниоца окривљеног АА, адвоката Иве Миливојевића, изјављеној против пресуде Другог основног суда у Београду 19К.бр.229/23 од 27.03.2024. године, у седници већа одржаној у смислу одредбе члана 447 став 2 Законика о кривичном поступку (ЗКП), дана **10.06.2024. године**, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

Усвајањем жалбе браниоца окривљеног АА, адвоката Иве Миливојевић и жалбе окривљеног АА **ПРЕИНАЧУЈЕ СЕ** пресуда Другог основног суда у Београду 19К.бр.229/23 од 27.03.2024. године, само у погледу одлуке о казни, тако што Апелациони суд у Београду, **окривљеног АА**, због извршења кривичног дела тешка крађа у продуженом трајању из члана 204 став 1 тачка 1 у вези члана 61 КЗ, за које је првостепеном пресудом оглашен кривим, применом наведених законских прописа и чланова 4, 42, 43, 45, 54, 55 КЗ и члана 424 ЗКП, **ОСУЂУЈЕ на казну затвора у трајању од 3 (три) године**, док се жалба браниоца окривљеног АА, адвоката Иве Миливојевић, и жалба окривљеног АА у преосталом делу **ОДБИЈАЈУ** као неосноване и првостепена пресуда у непреиначеном делу, **ПОТВРЂУЈЕ**.

Образложење

Пресудом Другог основног суда у Београду 19К.бр.229/23 од 27.03.2024. године, окривљени АА оглашен је кривим због извршења кривичног дела тешка крађа у продуженом трајању из члана 204 став 1 тачка 1 у вези члана 61 КЗ, па га је суд применом наведених законских прописа и чланова 4, 42, 43, 45, 54, 55 КЗ, те члана 424

ЗКП, осудио на казну затвора у трајању од 4 (четири) године. Наведеном пресудом, на основу члана 258 став 4 ЗКП, оштећени ББ и ВВ су ради остваривања имовинско-правног захтева упућени на парнични поступак. На основу члана 264 став 4 ЗКП, окривљени АА је ослобођен од дужности накнаде трошкова кривичног поступка који падају на терет буџетских средстава суда.

Против наведене пресуде, жалбе су благовремено изјавили:

-бранилац окривљеног АА, адвокат Ива Миливојевић, због битне повреде одредаба кривичног поступка, погрешно или непотпуно утврђеног чињеничног стања, повреде кривичног закона и због одлуке о кривичној санкцији, са предлогом да Апелациони суд у Београду усвоји жалбу браниоца и побијану пресуду преиначи у корист окривљеног или да исту укине и спис предмета упути првостепеном суду на поновни поступак и одлучивање и

-окривљени АА, због битних повреда одредаба кривичног поступка, повреде закона и због одлуке о висини казне, са предлогом да Апелациони суд у Београду усвоји жалбу окривљеног и преиначи првостепену пресуду, тако што ће окривљеном смањити казну затвора или исту укинути и спис предмета упутити првостепеном суду на поновни поступак и одлучивање.

Јавни тужилац Апелационог јавног тужилаштва у Београду је у поднеску Ктж.бр.661/24 од 05.06.2024. године, предложио да Апелациони суд у Београду одбије као неосноване жалбе окривљеног и његовог браниоца и пресуду Другог основног суда у Београду К.бр.229/23 од 27.03.2024. године, у целости потврди.

Апелациони суд у Београду је одржао седницу већа у одсуству уредно обавештеног јавног тужиоца Апелационог јавног тужилаштва у Београду, на којој је размотрио списе предмета, заједно са побијаном пресудом, коју је испитао у смислу одредбе члана 451 став 1 ЗКП у оквиру основа, дела и правца побијања који су истакнути у изјављеним жалбама, те по оцени жалбених навода и предлога, а имајући у виду и предлог јавног тужиоца Апелационог јавног тужилаштва у Београду, нашао:

- жалба браниоца окривљеног АА, адвоката Иве Миливојевић и жалба окривљеног АА, основане су у погледу одлуке о кривичној санкцији.

По оцени Апелационог суда у Београду, првостепена пресуда не садржи битне повреде одредаба кривичног поступка, на које се указује жалбама окривљеног АА и његовог браниоца Иве Миливојевић, које жалбене наводе Апелациони суд у Београду оцењује као неосноване, будући да је првостепени суд дао јасне и аргуменатоване разлоге о свим одлучним чињеницама у конкретној кривично-правној ствари, при чему је изрека побијане пресуде јасна и разумљива, није противречна сама себи и датим разлозима и садржи све чињенице и околности од којих зависи примена закона, док образложење побијане пресуде садржи разлоге о одлучним чињеницама, из којих се поуздано закључује да је окривљени извршио кривично дело за које је оглашен кривим првостепеном пресудом, као и радње које је предузео приликом извршења истог.

Поред тога, првостепени суд је на основу изведених и правилно оцењених

доказа, ближе означених у образложењу ожалбене пресуде, а у склопу изнете одбране окривљеног, као и осталих доказа, правилно утврдио све одлучне чињенице, како оне које чине објективна обележја кривичног дела у питању, тако и чињенице и околности које се тичу субјективног односа окривљеног према учињеном кривичном делу, о чему су дати јасни, уверљиви и непротивречни разлози, које у свему као правилне прихвата и овај суд, као другостепени, при чему је супротно жалбеним наводима, побијана пресуда јасна и разумљива, садржи разлоге о одлучним чињеницама, из којих се поуздано закључује да је окривљени извршио кривично-правне радње, док се из наведених разлога у образложењу пресуде види који докази потврђују одлучне чињенице и како је првостепени суд ценио изведене доказе и одбрану окривљеног, а што је у складу са садржином доказа на којима се заснива првостепена пресуда, па се неосновано у изјављеним жалбама истиче супротно.

Побијајући првостепену пресуду због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, жалбом окривљеног и његовог браниоца оспорава се оцена суда о изведеним доказима, те оцена одбране окривљеног, тако што се у жалби износи сопствена анализа наведених доказа, другачија од оне коју је дао првостепени суд у образложењу пресуде, па с тим у вези, оспоравају се и чињенични и правни закључци првостепеног суда да је окривљени АА извршио предметно кривично дело за које је оглашен кривим.

Међутим, по оцени Апелационог суда у Београду, изнети жалбени наводи су неосновани, с обзиром да је првостепени суд чињенично стање у односу на кривично дело тешке крађе у продуженом трајању из члана 204 став 1 тачка 1 у вези члана 61 КЗ, ближе описано у изреци побијане пресуде, правилно и потпуно утврдио на основу исказа сведока - оштећених, који су се изјаснили у погледу врсте и вредности ствари које су им одузете у сваком појединачном случају кривичних дела у оквиру продуженог кривичног дела за које је окривљени оглашен кривим, а које доказе је првостепени суд ценио, како појединачно, тако и у међусобној повезаности са другим доказима изведеним у доказном поступку, ближе побројаним на страни 6. и 7. образложења првостепене пресуде и у склопу са одбраном окривљеног АА, који је приликом саслушања у полицији, у ПС Вождовац, у присуству браниоца по службеној дужности, дана 24.02.2016. године, признао извршење кривичног дела за које се терети и то сваког кривичног дела посебно у оквиру кривичног дела продужено кривично дело тешке крађе из члана 204 став 1 тачка 1 у вези члана 61 КЗ, за које је оглашен кривим првостепеном пресудом, дајући јасне и аргуменатоване разлоге, из којих је прихватио исказе сведока, као и одбрану окривљеног дату приликом саслушања у полицији.

Одбрана окривљеног АА, дата приликом саслушања у ПС Вождовац у Београду, у присуству браниоца по службеној дужности, дана 24.02.2016. године, детаљно је интерпретирана и оцењена у побијаној пресуди и иста је поткрепљена исказима испитаних сведока, као и писаним доказима изведеним у доказном поступку, те чињеницама утврђеним њиховим извођењем, на основу којих доказа је правилно првостепени суд утврдио чињенично стање, ближе описано у изреци побијане пресуде, у односу на свако од кривичних дела у оквиру продуженог кривичног дела тешке крађе, дајући јасне и аргуменатоване разлоге, које у целости прихвата и овај суд, као другостепени.

Насупрот жалбеним наводима окривљеног АА и његовог браниоца, адвоката Иве Миливојевић, по оцени Апелационог суда у Београду, правилно је првостепени суд оценио да из свих изведених и пажљиво анализираних доказа, те одбране окривљеног дате приликом саслушања у полицији у ПС Вождовац, у присуству браниоца по службеној дужности, када је окривљени у потпуности признао извршење кривичног дела, са детаљима и појединостима које му нису могле бити познате да заиста није исте и предузео, нашао да је чињенично стање довољно расветљено и да су изведени докази релевантни и довољни за правилно утврђивање одлучних околности, те да је на основу истих стекао онај степен уверења у тачност утврђених чињеница, који искључује сваку даљу разумну сумњу у истинитост чињеничног описа, датог у изреци пресуде.

Дакле, на правилно и потпуно утврђено чињенично стање, првостепени суд је правилно применио кривични закон, када је нашао да се у радњама окривљеног АА стичу сва битна обележја бића кривичног дела тешка крађа у продуженом трајању из члана 204 став 1 тачка 1 у вези члана 61 КЗ, на начин ближе описан у изреци пресуде, правилно закључивши да је окривљени предметно кривично дело извршио са директним умишљајем, о чему су у образложењу побијане пресуде дати детаљнији разлози.

Стога су жалбени наводи окривљеног и његовог браниоца, којима се у овом делу побија првостепена пресуда, за овај суд неприхватљиви и као такви оцењени неоснованим.

Испитујући првостепену пресуду у делу одлуке о кривичној санкцији, а по жалбама окривљеног АА и његовог браниоца, адвоката Иве Миливојевић, Апелациони суд у Београду је нашао да су жалбе у овом делу основане.

Наиме, првостепени суд је одлучујући о врсти и висини кривичне санкције коју ће изрећи окривљеном, узео у обзир и ценио као олакшавајуће околности на страни окривљеног чињеницу да је окривљени релативно млад човек и да је пред судом показао коректно држање, док је од отежавајућих околности на страни окривљеног, суд имао у виду и ценио његову ранију осуђиваност, посебно чињеницу да се ради о вишеструком повратнику, односно лицу које је више пута осуђивано због кривичног дела тешка крађа и због других кривичних дела против имовине, као што је кривично дело за које се терети у овом кривичном поступку, а које правноснажне осуде су ближе наведене и у личним подацима за окривљеног у првостепеној пресуди.

Међутим, по оцени Апелационог суда у Београду, имајући у виду све напред наведене олакшавајуће околности на страни окривљеног, те чињеницу да је окривљени приликом саслушања у полицији у присуству браниоца по службеној дужности, признао све битне чињенице од значаја за утврђивање постојања кривичног дела за које је оглашен кривим првостепеном пресудом, чиме је овај кривични поступак учинио бржим и економичнијим, као и протек времена од извршења кривичног дела за које је оглашен кривим првостепеном пресудом, упркос постојању наведених отежавајућих околности, у конкретном случају, оправдано окривљеном изрећи блажу казну од оне која му је изречена првостепеном пресудом, те је усвајањем жалбе окривљеног и његовог браниоца, Апелациони суд у Београду, као другостепени, преиначио првостепену пресуду само у овом делу тако што је окривљеног АА, због кривичног

дела тешке крађе из члана 204 став 1 тачка 1 у вези члана 61 КЗ, за које је оглашен кривим првостепеном пресудом, осудио на казну затвора у трајању од 3 (три) године.

По оцени Апелационог суда у Београду, казна затвора у наведеном трајању, сразмерна је тежини извршеног кривичног дела, као и степену кривице окривљеног, иста је нужна, али и довољна за постизање сврхе кажњавања из члана 42 КЗ, а у оквиру опште сврхе изрицања кривичних санкција из члана 4 став 2 КЗ.

Сходно наведеном, а на основу одредбе члана 457 и 459 ЗКП, Апелациони суд у Београду је одлучио као у изреци ове пресуде.

Записничар-саветник
Мирјана Јанковић Недић,с.р.

Председник већа-судија
Милимир Лукић,с.р.

За тачност отправака
Управитељ писарнице
Јасмина Ђокић